

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Eius in victu ratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

Atque hæc litteris verba commendauit: *Vitium gulae est immoderata ciborum appetentia, eiusq; vitij actus sunt, frequens de cibis cogitatio ac sermo, fastidium communium, studium exquisitorum, edendi ratio inconcinna, cum nimia auaritate ac celeritate coniuncta.* Ipse sane modestè admodum vesceretur, moderati Eius in victu ratio. semper cibi, parcaque potionis, sed abstinentiæ ferè immodicæ, vt vix parabili victu ad implenda naturæ desideria defungeretur. Numquam à mensâ surrexit, quin eorum quæ sibi fuerant apposita reliquum quidpiam fecisset. At quoniam, florente crescenteque primùm adolescentiâ, natura, vberioris nutrimenti indiga, subinde appetentiam illi extimulabat; ille eo sensu vexatus, incusabat se scilicet vt intemperantiæ reum, acriterque inuigilans, in se quærebat: neque intelligebat optimus Iuuenis, non tam ingluuiem esse, ac quamdam appetentis egentisque naturæ necessitatem. Atque illa suâ opinione constrictus, plus semper sibi accidebat subtrahebatque indies, vti vigore naturæ paulatim extincto, penitus contabuerit. Nullo vniquam, quantumuis specioso, sanctitatis titulo adduci potuit, vt præter vulgare obsonium quidquam in cibum adhiberet: dicebatque, se sperare Deo cordi fore vt communia non nocerent, quando ijs vteretur,

E s retur,

retur, ne discederet à communi vsu. Etiam si verò stomachus ei naturaliter à quibusdam (vt à caseo, quo non vescebatur) abhorreret, eo tamen ita abstinebat, vt nihil sibi apponi eius loco sustineret.

*Iudicium
eius do-
stodiâ ocu-
lorum.*

Iam oculos (quod alterum caput erat) ita in officio tenebat, ac tale cum ijs pepigerat fœdus, vt numquam terrâ eos attolleret, nisi ratione aut necessitate cogeretur. Eâ re numquam (nisi principio, ad internoscendum) eos aspiciebat quibuscum loquebatur: ad Magistri verò cubiculum quoties itabat, quòd iam nosset quem conuenturus erat, numquam, nisi deiectis in terram oculis, accedebat. A naturâ comparatum est, subitis nouisque in casibus eò oculos conuerti, vnde strepitus exauditur: at Ioannes ne tum quidem commouebat sese. Affirmant complures iuuenum externorum, qui scholas cum eo frequentarunt, deditâ operâ sæpius diuersâ se Gymnasij parte sonitum esse machinatos, vt eam in partem oculos eius aduocarent, sed numquam euenisse. Scripto expresserat, aspectum mulierum instar basilisci euitandum. Nec earum modò, sed & virorum intuitu domi forisque interdixerat sibi: tamque depressos continenter gerebat oculos, vt ne, siquidem qui quotidie familiariter eo vtebantur, cuius demum coloris eius oculi essent (quòd num-

*Virorum
iuxta ac
mulierum
aspectu se
abstinet.*